

3. Az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet módosítása

- 20. §** Az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet 52. § (3) bekezdésében az „1. § (3) és (4) bekezdésében meghatározott szervek” szövegrész helyébe az „1. § (3), (4) és (4a) bekezdésében meghatározott szervek” szöveg lép.

4. A költségvetési szervek belső kontrollrendszeréről és belső ellenőrzéséről szóló 370/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet módosítása

- 21. §** A költségvetési szervek belső kontrollrendszeréről és belső ellenőrzéséről szóló 370/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet 2. § n) pont nc) alpontjában az „1. § (3) és (4) bekezdésében meghatározott szervek” szövegrész helyébe az „1. § (3), (4) és (4a) bekezdésében meghatározott szervek” szöveg lép.

5. A tartós külszolgálatról és az ideiglenes külföldi kiküldetésről szóló 172/2012. (VII. 26.) Korm. rendelet módosítása

- 22. §** Hatályát veszti a tartós külszolgálatról és az ideiglenes külföldi kiküldetésről szóló 172/2012. (VII. 26.) Korm. rendelet 2. § (2) bekezdésében „, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatal hivatásos állományú tagjai” szövegrész.

6. A közszolgálati egyéni teljesítményértékelésről szóló 10/2013. (I. 21.) Korm. rendelet módosítása

- 23. §** (1) A közszolgálati egyéni teljesítményértékelésről szóló 10/2013. (I. 21.) Korm. rendelet 1. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:
„(6) A rendelet hatálya a Nemzeti Adó- és Vámhivatal kormánytisztviselőire és hivatásos állományú tagjaira nem terjed ki.”
- (2) A közszolgálati egyéni teljesítményértékelésről szóló 10/2013. (I. 21.) Korm. rendelet 1. § (1) bekezdésében a „(2)–(5) bekezdésekben” szövegrész helyébe a „(2)–(6) bekezdésben” szöveg lép.
- 24. §** Ez a rendelet 2014. január 1-jén lép hatályba.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 480/2013. (XII. 17.) Korm. rendelete a környezeti hatásvizsgálati és az egységes környezethasználati engedélyezési eljárásról szóló 314/2005. (XII. 25.) Korm. rendelet, valamint a felszín alatti vizek védelméről szóló 219/2004. (VII. 21.) Korm. rendelet módosításáról

A Kormány

a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény 110. § (7) bekezdés 12. pontjában, a 13–16. § tekintetében a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény 110. § (7) bekezdés 28. pontjában kapott felhatalmazás alapján, az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

1. A környezeti hatásvizsgálati és az egységes környezethasználati engedélyezési eljárásról szóló 314/2005. (XII. 25.) Korm. rendelet módosítása

- 1. §** A környezeti hatásvizsgálati és az egységes környezethasználati engedélyezési eljárásról szóló 314/2005. (XII. 25.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Khvr.) 2. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az egységes környezethasználati engedélyezési eljárás szempontjából:

- a) új tevékenység: a 2. számú mellékletben szereplő, a környezeti hatásvizsgálati és az egységes környezethasználati engedélyezési eljárásról szóló 314/2005. (XII. 25.) Korm. rendelet, valamint a felszín alatti vizek védelméről szóló 219/2004. (VII. 21.) Korm. rendelet módosításáról szóló 480/2013. (XII. 17.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Mkr10.) hatályba lépése után megkezdett tevékenység;
- b) meglévő tevékenység: a 2. számú mellékletben szereplő, az Mkr10. hatályba lépése előtt megkezdett tevékenység;
- c) létesítmény: minden olyan helyhez kötött műszaki egység, ahol egy vagy több, a 2. számú mellékletben felsorolt tevékenység, és ugyanazon a telephelyen bármely más, azzal technológiailag összefüggő tevékenység folyik, amely műszakilag kapcsolódik a 2. számú mellékletben felsorolt tevékenységhez, és amely szennyezőanyag-kibocsátással jár vagy szennyező hatással;
- d) jelentős változtatás: az üzemeltetésben, annak körülményeiben, funkciójában, a létesítmény kiterjedésében, termelési kapacitásában végrehajtandó olyan bővítés vagy változtatás, amely a tevékenység környezetre vagy az emberi egészségre gyakorolt hatását kedvezőtlenül befolyásolja;
- e) jelentős változás: a tevékenységben az üzemeltető szándéka nélkül bekövetkezett olyan módosulás, amely a tevékenység környezetre vagy az emberi egészségre gyakorolt hatását kedvezőtlenül befolyásolja;
- f) elérhető legjobb technika referenciadokumentum: meghatározott tevékenységekre vonatkozóan az Európai Unió tagállamai, az érintett iparágak, a környezetvédelemmel foglalkozó társadalmi szervezetek és az Európai Bizottság közötti információcseré alapján készített dokumentum, amely magában foglalja különösen az alkalmazott technikákat, az aktuális kibocsátási és fogyasztási szinteket, az elérhető legjobb technikák meghatározása tekintetében figyelembe vett technikákat, valamint az elérhető legjobb technika-következtetéseket és az esetleges új keletű technikákat;
- g) elérhető legjobb technika-következtetések: az elérhető legjobb technika referenciadokumentum azon részeit tartalmazó dokumentum, amely következtetéseket von le az elérhető legjobb technikákra vonatkozóan, tartalmazza azok leírását, az alkalmazhatóságuk értékelésével kapcsolatos információkat, az elérhető legjobb technikákhoz kapcsolódó kibocsátási szinteket, monitoringot és fogyasztási szinteket, valamint tartalmazhatja a vonatkozó helyreállítási intézkedéseket;
- h) elérhető legjobb technikákhoz kapcsolódó kibocsátási szintek: olyan kibocsátásisint-tartomány, amelyet valamely elérhető legjobb technika vagy ilyen technikák együttesének normál üzemeltetési feltételek mellett, az elérhető legjobb technika-következtetésekben foglaltaknak megfelelő, a megadott referenciafeltételek között történő alkalmazása eredményez, és amelyet egy adott időszakra vonatkozó átlagértékként kell kifejezni;
- i) új keletű technika: egy ipari tevékenység során alkalmazható újszerű technika, amely üzleti megvalósítása esetén a környezet magasabb szintű általános védelmét vagy legalább azonos szintű védelem mellett nagyobb költségmegtakarítást biztosít az aktuálisan elérhető legjobb technikáknál;
- j) környezetvédelmi ellenőrzés: minden olyan tevékenység – ideértve a helyszíni ellenőrzéseket, valamint a kibocsátások, a belső jelentések és a monitoring dokumentumok ellenőrzését, az alkalmazott technikák és a létesítmény környezeti vezetése megfelelőségének ellenőrzését is –, amelyet a felügyelőség végez vagy végeztet annak érdekében, hogy ellenőrizzék és előmozdítsák a létesítmények engedélyeiben foglalt feltételek teljesítését, valamint – szükség esetén – nyomon kövessék e létesítmények környezeti hatásait.”

2. §

A Khvr. 17. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„17. § (1) A környezethasználónak a környezetszennyezés megelőzése, illetve a környezet terhelésének csökkentése érdekében az elérhető legjobb technika alkalmazásával intézkednie kell:

- a) a tevékenység folytatásához szükséges, környezetterhelést okozó anyag felhasználásának fajlagos csökkentéséről;
- b) a tevékenységhez szükséges anyag és energia hatékony felhasználásáról;
- c) a kibocsátás megelőzéséről, illetve az elérhető legkisebb mértékűre történő csökkentéséről;
- d) a hulladékképződés megelőzéséről, illetve – a hulladékhierarchia elsőbbségi sorrendjének megfelelően – a keletkező hulladék mennyiségének és veszélyességének csökkentéséről, a hulladék újrahasználatra való előkészítéséről, újrafeldolgozásáról, egyéb hasznosításáról, ártalmatlanításáról;
- e) a környezeti hatással járó balesetek megelőzéséről, és ezek bekövetkezése esetén a környezeti következmények csökkentéséről;
- f) a tevékenység felhagyása esetén a környezetszennyezés, illetve környezetkárosítás megakadályozásáról, valamint az esetlegesen károsodott környezet helyreállításáról.

(2) A felügyelőség a tevékenységre vonatkozó, az Európai Bizottság határozatában foglalt elérhető legjobb technika-következtetések alapján az egységes környezethasználati engedélyben rendelkezik a tevékenység végzésének feltételeiről.

(3) Ha a felügyelőség az engedélyben foglalt feltételeket olyan elérhető legjobb technika alapján határozza meg, amelyet a tevékenységre vonatkozó elérhető legjobb technika-következtetések nem tartalmaznak, a tevékenység végzésének feltételeit úgy határozza meg, hogy

- a) az alkalmazandó technika megfeleljen a 9. számú mellékletben meghatározott kritériumoknak,
- b) az előírt feltételek betartásával a tevékenységből származó kibocsátások ne haladják meg a vonatkozó elérhető legjobb technika-következtetésekben foglalt elérhető legjobb technikákhoz kapcsolódó kibocsátási szinteket, és
- c) az alkalmazandó technika biztosítson a vonatkozó elérhető legjobb technika-következtetésekben leírt elérhető legjobb technikák által biztosított védelemmel legalább azonos szintű védelmet.

(4) Ha a tevékenység nem tartozik az elérhető legjobb technika-következtetések egyikének hatálya alá sem, a tevékenység végzése feltételeinek előírásához alapul szolgáló elérhető legjobb technika meghatározása érdekében a felügyelőség a környezethasználóval szakmai konzultációt folytat, szükség szerint szakértőt vesz igénybe, és a technika meghatározása során figyelembe veszi a 9. számú mellékletben foglalt kritériumokat.”

3.5

A Khvr. 20. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„20. § (1) Ha a kérelem minősített adatot vagy üzleti titoknak minősülő adatot tartalmaz, akkor azokat a kérelemhez külön iratban kell csatolni.

(2) A felügyelőség a szakhatóság megkeresése során a kérelmet és mellékleteit kizárólag elektronikus úton bocsátja a szakhatóság rendelkezésre, az elektronikus úton közzétett kérelem és mellékletei elérési helyének megadásával.

(3) A felügyelőség hatáskörébe tartozó engedélyeket az egységes környezethasználati engedélybe kell foglalni.

(4) A felügyelőség az egységes környezethasználati engedélyre vonatkozó határozatában – a külön jogszabályban foglaltak figyelembevételével – a földtani közeg, a levegő és víz szennyezésének megelőzése, a zajkibocsátás mérséklése, a hulladékok környezetkímélő kezelése céljából intézkedéseket, környezetvédelmi követelményeket, valamint kibocsátási határértékeket és azok teljesítésére határidőt határoz meg, különös tekintettel a 10. számú mellékletben felsorolt szennyező anyagokra.

(5) A kibocsátási határérték megállapításánál a felügyelőség figyelembe veszi a szennyező anyagok azon természetét és azon képességét, hogy egyik környezeti elemből a másikba szennyezést közvetíthetnek.

(6) A kibocsátási határértékek, illetve indokolt esetben az azzal egyenértékű, a környezet azonos szintű védelmét biztosító környezetvédelmi és műszaki követelmények az elérhető legjobb technikákon alapulnak, figyelembe véve a létesítmény műszaki jellemzőit, annak földrajzi elhelyezkedését és a környezet jelenlegi és a vonatkozó jogszabályok szerinti célállapotát.

(7) A felügyelőség olyan kibocsátási határértékeket határoz meg, amelyek biztosítják, hogy normál üzemeltetési feltételek mellett a létesítményből származó kibocsátások nem haladják meg a vonatkozó elérhető legjobb technika-következtetésekben foglalt elérhető legjobb technikákhoz kapcsolódó kibocsátási szinteket a következő módon:

- a) a kibocsátási határértékeket az elérhető legjobb technikákhoz kapcsolódó kibocsátási szintekre vonatkozó referencia-időszakokkal azonos hosszúságú vagy rövidebb időszakokra és az elérhető legjobb technikákhoz kapcsolódó kibocsátási szintekre vonatkozó referenciafeltételekkel azonos feltételek mellett állapítja meg; vagy
- b) az a) pontban foglaltaktól az értékek, a referencia-időszakok és a referenciafeltételek tekintetében eltérő kibocsátási határértékeket határoz meg.

(8) A (7) bekezdésben foglaltaktól eltérően – a külön jogszabályban meghatározott kibocsátási határértékeket figyelembe véve – a felügyelőség kevésbé szigorú kibocsátási határértékeket is meghatározhat abban az esetben, ha a környezethasználó igazolja, hogy a vonatkozó elérhető legjobb technika-következtetésekben ismertetett elérhető legjobb technikákkal megvalósítható kibocsátási szintek elérése aránytalanul magas költségekkel járna a környezeti előnyökhöz képest

a) az érintett létesítmény földrajzi helye és a helyi környezeti feltételek; vagy

b) az érintett létesítmény műszaki jellemzői miatt.

(9) A felügyelőség a (8) bekezdésben foglaltak esetén – a miniszter útján – tájékoztatja az Európai Bizottságot.

(10) A felügyelőség az engedélyben nem állapít meg kibocsátási határértéket az üvegházhatású gázok közösségi kereskedelmi rendszerében és az erőfeszítés-megosztási határozat végrehajtásában való részvételről szóló 2012. évi CCXVII. törvény végrehajtásának egyes szabályairól szóló 410/2012. (XII. 28.) Korm. rendelet 2. mellékletében szereplő tevékenységek üvegházhatású gáz kibocsátásaira, ha az üvegházhatású gázok levegőterhelése nem okozza az egészségügyi határértékek túllépését a levegő védelméről szóló 306/2010. (XII. 23.) Korm. rendelet 7. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően.

(11) Az egységes környezethasználati engedély részletes tartalmi követelményeit a 11. számú melléklet tartalmazza.

(12) Az engedély kettő vagy több olyan létesítményre vagy létesítményrésze is kiterjedhet, amelyet ugyanazon környezethasználó az adott telephelyen üzemeltet.

(13) Ha az elérhető legjobb technika alkalmazásával a vonatkozó jogszabályok szerinti környezetvédelmi célállapot elérése, illetve a szennyezettségi határértékek betartása nem biztosítható, a felügyelőség további feltételeket ír elő.

(14) Olyan tevékenységek esetében, amelyekre vonatkozóan törvény biztonsági elemzés, illetve jelentés elkészítését írja elő, a biztonsági elemzést, illetve a jelentést az engedélyezés során a felügyelőség figyelembe veszi.

(15) Az egységes környezethasználati engedélyezési eljárás lefolytatásának határideje három hónap.”

4. §

A Khvr. Engedélyezési eljárás alcíme a következő 20/A. §-sal egészül ki:

„20/A. § (1) Az egységes környezethasználati engedély meghatározott időre, de legalább tíz évre adható meg a (2) bekezdésben foglalt kivétellel.

(2) A felügyelőség az egységes környezethasználati engedélyt 5 évre adja ki,

a) ha az engedély kiadását megelőző 3 évben a létesítmény nem megfelelő működése következtében a környezetre káros hatású esemény, környezetveszélyeztetés- vagy szennyezés történt;

b) ha a tevékenységet a vízbázisok, a távlati vízbázisok, valamint az ivóvízellátást szolgáló vízlétesítmények védelméről szóló 123/1997. (VII. 18.) Korm. rendelet szerinti, felszín alatti vízbázis hidrogeológiai védőövezete „B” védőzónájában vagy azon belül kívánják folytatni;

c) ha a környezethasználó ezt kérelmezi;

d) ha a tevékenység olyan technológiát alkalmaz, amelynek környezetre gyakorolt hatása a megkezdés előtt csak számításokkal becsülhető; vagy

e) új tevékenység első alkalommal történő engedélyezése esetén.

(3) Az egységes környezethasználati engedélyben foglalt engedélyek időbeli hatályát az azokra vonatkozó külön jogszabályi előírások szerint kell megállapítani.

(4) Az engedélyben foglalt követelményeket és előírásokat az Európai Bizottság adott tevékenységre vonatkozó elérhető legjobb technika-következtetésekről szóló határozatának kihirdetésétől számított négy éven belül, de legalább öt évente a Kvt.-nek a környezetvédelmi felülvizsgálatra vonatkozó szabályai szerint – az e rendeletben foglaltakra is figyelemmel – felül kell vizsgálni. A felülvizsgálat során a felügyelőség minden, monitoringból vagy ellenőrzésből származó információt, továbbá az engedély kiadása vagy legutolsó felülvizsgálata óta kihirdetett vonatkozó elérhető legjobb technika-következtetést felhasznál. A felülvizsgálat ügyintézési határideje két hónap.

(5) A felügyelőség hat hónappal az egységes környezethasználati engedély időbeli hatályának lejártát megelőzően értesíti a környezethasználót a lejárat időpontjáról és a tevékenység továbbfolytatásának feltételeiről. Az értesítés elmaradása miatt a felügyelőséggel szemben kárigény nem érvényesíthető, továbbá az nem mentesíti a környezethasználót a tevékenység folytatásához szükséges eljárás kellő időben történő kezdeményezése, valamint a tevékenység jogellenes folytatása miatti felelősség alól.

(6) Az engedély időbeli hatályának lejártakor, ha a környezethasználó a tevékenységet továbbra is folytatni kívánja, a Kvt.-nek a környezetvédelmi felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni az e rendeletben foglaltakra is figyelemmel.

(7) A felülvizsgálathoz kapcsolódó adatokat, információkat olyan formában és tartalommal kell benyújtani, amely lehetővé teszi a felügyelőség számára – különösen a kibocsátások vonatkozásában – a létesítmény működésének a vonatkozó elérhető legjobb technika-következtetésekben ismertett elérhető legjobb technikákkal és az elérhető legjobb technikákhoz kapcsolódó kibocsátási szintekkel való összehasonlítását.

(8) Ha a felügyelőség megállapítja, hogy

a) a kibocsátások mennyiségi vagy minőségi változása miatt új kibocsátási határértékek megállapítása szükséges, vagy az egységes környezethasználati engedélyhez képest jelentős változás történt, vagy a környezethasználó jelentős változtatást kíván végrehajtani,

b) a környezetvédelmi szempontból biztonságos működés új technika alkalmazását igényli,

c) a létesítmény olyan jelentős környezetterhelést okoz, hogy az a korábbi engedélyben rögzített határértékek felülvizsgálatát indokolja,

d) az elérhető legjobb technika használata nem biztosítja tovább a környezet célállapota által megkövetelt valamely igénybevételi vagy szennyezettségi határérték betartását,

a környezethasználót – a 19. § (2) bekezdésének figyelembevételével – környezetvédelmi felülvizsgálat végzésére kötelezi, valamint alkalmazhatja a 26. §-ban foglalt jogkövetkezményeket.

(9) Ha a felügyelőség megállapítja, hogy az egységes környezethasználati engedélyhez képest olyan változás történt, amely nem jelentős, és a környezethasználó részéről újabb adatok benyújtását nem igényli, a (10) bekezdésben foglaltak szerint járhat el.

(10) A felügyelőség az egységes környezethasználati engedélyt – hivatalból vagy kérelemre – módosíthatja, ha az engedélyezéskor fennálló feltételek megváltozása a korábban kiadott engedély visszavonását nem teszi szükségessé.

(11) A felügyelőség az egységes környezethasználati engedély módosítására irányuló eljárása során a kormányrendeletben kijelölt szakhatóságok közül azokat keresi meg, amelyek hatáskörét a módosítás érinti.

(12) A felügyelőség a felülvizsgálat eredményeképpen a következő döntéseket hozhatja:

a) kiadja vagy módosítja a tevékenység további gyakorlásához szükséges egységes környezethasználati engedélyt, vagy

b) az engedélyt visszavonja vagy a kérelmet elutasítja, és szükség esetén meghatározza a tevékenység felhagyására vonatkozó kötelezettségeket.

(13) Az egységes környezethasználati engedélyezési eljárásban, ha országhatáron áterjedő jelentős környezeti hatás feltételezhető, a 12. § (4) bekezdése, valamint a 13–15. § szerinti eljárást kell alkalmazni, ha nemzetközi szerződés ettől eltérően nem rendelkezik."

5. § A Khvr. a 20/A. §-t követően a következő alcímmel, valamint 20/B. és 20/C. §-sal egészül ki:

„Az alapállapot-jelentésre vonatkozó előírások

20/B. § (1) Az egységes környezethasználati engedély iránti kérelemhez, valamint a 19. § (1) bekezdése, a 20/A. § (4) bekezdése, a 20/A. § (6) bekezdése és a 20/A. § (8) bekezdése szerinti felülvizsgálathoz benyújtott adatokat a felszín alatti vizek védelméről szóló 219/2004. (VII. 21.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Favir.) 15. § (8) bekezdésében és 13. számú mellékletében foglaltaknak megfelelően elkészített alapállapot-jelentéssel (a továbbiakban: alapállapot-jelentés) kell kiegészíteni, ha a telephelyre vonatkozó alapállapot-jelentés, illetve a Favir. szerinti részletes tényfeltárási záródokumentáció nincs a felügyelőség birtokában.

(2) Ha a terület korábbi és további használatának bemutatása (alapállapot-jelentés 1. pont) alapján a földtani közegben vagy a felszín alatti vizekben az alapállapot-jelentés készítését megelőzően végzett tevékenységből származó szennyeződés nem feltételezhető, és az elkezdni vagy folytatni kívánt tevékenység nem veszélyezteti a felszín alatti vizeket és a földtani közeget, akkor ezek állapotának bemutatása (alapállapot-jelentés 2. pont) indokolással mellőzhető. Ha a felügyelőség az indokolást nem fogadja el, az alapállapot-jelentés 2. pontjának elkészítését kéri a környezethasználótól.

20/C. § (1) A tevékenység felhagyása esetén, ha a tevékenységből az alapállapot-jelentésben rögzített állapothoz viszonyítva a földtani közegben vagy a felszín alatti vizekben környezeti kár következett be, a környezetkárosodás megelőzésének és elhárításának rendjéről szóló 90/2007. (IV. 26.) Korm. rendelet szerinti kárelhárítási vagy a Favir. szerinti kármentesítési eljárást kell lefolytatni.

(2) Ha a telephelyen a földtani közegben vagy a felszín alatti vizekben az alapállapot-jelentés elkészítése előtt végzett, engedélyezett tevékenységből eredően felhalmozott szennyeződés jelentős kockázatot jelent az emberi egészségre vagy a környezetre, akkor a környezetkárosodás megelőzésének és elhárításának rendjéről szóló 90/2007. (IV. 26.) Korm. rendelet szerinti kárelhárítási, vagy a Favir. szerinti kármentesítési eljárást kell lefolytatni."

6. § (1) A Khvr. 21. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A nyilvánosság bevonásának szabályait

a) az új létesítmények engedélyezésénél,

b) a 20/A. § (8) bekezdése szerinti felülvizsgálat esetén, valamint

c) a 20. § (8) bekezdésében foglalt eltérés alkalmazásakor a 20/A. § (4), (6) vagy (8) bekezdése szerinti felülvizsgálat esetén kell alkalmazni."

(2) A Khvr. 21. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A környezethasználónak az (1) bekezdés szerinti esetekben az engedély iránti kérelemhez, illetve a felülvizsgálati dokumentációhoz csatolnia kell az abban foglaltak nyilvánosságra hozatalára alkalmas közérthető összefoglalót. A közérthető összefoglaló tartalmazza:

a) a tevékenység ismertetését, különös tekintettel az elérhető legjobb technika alkalmazására;

b) a hatásterület bemutatását;

c) a tevékenység várható kibocsátásait és ezek környezetre, emberi egészségre gyakorolt hatásait;

- d) a szennyezés megelőzésére, illetve a terhelés csökkentésére alkalmas tervezett vagy megtett intézkedéseket;
 - e) a kibocsátások ellenőrzésének módszereit;
 - f) a környezeti hatással járó balesetek megelőzésére, ezek bekövetkezése esetén a környezeti következményeinek csökkentésére irányuló intézkedéseket; valamint
 - g) a lakosság tájékoztatása érdekében megtett, illetve tervezett intézkedéseket.”
- (3) A Khvr. 21. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:
- „(9) A felügyelőség a határozat meghozatalát követő öt napon belül a hivatalos honlapján is nyilvánosságra hozza az egységes környezethasználati engedély köteles tevékenység megkezdéséről, módosításáról vagy felülvizsgálatáról szóló határozatát.”

7. §

A Khvr. 22. §-a és az azt megelőző alcím-megjelölés helyébe a következő rendelkezés lép:

„A próbaüzemre, az ellenőrzésre és a monitoringra vonatkozó előírások

22. § (1) A felügyelőség új létesítményekre, valamint jelentős változtatás, illetve új keletű technikák alkalmazása esetén, ha az egységes környezethasználati engedélyben rögzített követelmények betartása az (5) bekezdés szerinti hatósági ellenőrzéssel a technológia jellegéből adódóan nem állapítható meg, próbaüzemet ír elő. A próbaüzem ideje alatt a normál üzemmódnak megfelelő előírásoktól való eltérést a felügyelőség engedélyezhet. A tevékenység a próbaüzem után csak az egységes környezethasználati engedélyben rögzített feltételek teljesítésével folytatható.

(2) A felügyelőség által előírt próbaüzem lejárt, de legkésőbb a próbaüzem kezdetétől számított hat hónap – új keletű technikák alkalmazása esetén legkésőbb a próbaüzem kezdetétől számított kilenc hónap – után a környezethasználó köteles bizonyítani, és a felügyelőség köteles ellenőrizni, hogy a létesítmény működtetése során teljesülnek-e az egységes környezethasználati engedélyben foglaltak. A környezethasználónak a bizonyításhoz megvalósulási dokumentációt kell benyújtania, amely tartalmazza, hogy a létesítmény milyen berendezésekkel valósult meg, valamint annak bizonyítását, hogy a megvalósult létesítmény megfelel az egységes környezethasználati engedélyben foglaltaknak.

(3) A felügyelőség az illetékességi területén működő egységes környezethasználati engedélyezés hatálya alá tartozó létesítmények tekintetében környezetvédelmi ellenőrzési kerettervet készít, amelyet legalább évente frissít, és a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló törvényben a hatósági ellenőrzési tervre meghatározott tartalmi elemeken kívül tartalmazza:

- a) az ellenőrzési kerettervvel érintett földrajzi terület és létesítmények vonatkozásában jelentős környezeti problémák általános értékelését,
- b) az ellenőrzési keretterv hatálya alá tartozó földrajzi terület lehatárolását,
- c) a keretterv hatálya alá tartozó létesítmények azonosító listáját,
- d) a rendszeres, valamint a rendkívüli ellenőrzések végrehajtására vonatkozó szempontokat,
- e) az egyes létesítményekre vonatkozóan a 15. számú mellékletben meghatározott környezeti kockázatértékelési szempontok alapján meghatározott helyszíni ellenőrzések gyakoriságát – amely a legmagasabb kockázatú létesítmények esetében nem haladhatja meg az egy évet, a legalacsonyabb kockázatú létesítmények esetében a három évet –,
- f) a környezetvédelmi ellenőrzésben esetlegesen érintett más hatóságokkal való együttműködésre vonatkozó rendelkezéseket.

(4) Az ellenőrzési keretterv alapján a felügyelőség éves ellenőrzési tervet készít.

(5) A felügyelőség az egységes környezethasználati engedélyezés hatálya alá tartozó létesítményekben a tevékenység megkezdését követő évben, azt követően az ellenőrzési kerettervben meghatározott gyakorisággal helyszíni ellenőrzést tart.

(6) A felügyelőség az egységes környezethasználati engedélyezés hatálya alá tartozó létesítményekben haladéktalanul rendkívüli ellenőrzést végez, ha a tevékenység végzésével kapcsolatban jelentős környezeti hatásra vonatkozó panasz érkezik vagy olyan váratlan esemény következik be, amelynek jelentős környezeti hatása azt indokolttá teszi.

(7) Az ellenőrzés tapasztalatai alapján a felügyelőség megteszi a szükséges, a 20/A. § (8) és (9) bekezdése, valamint a 26. § szerinti intézkedéseket.

(8) Ha a helyszíni ellenőrzés során a felügyelőség környezetveszélyeztetést, környezetszennyezést állapít meg, az ellenőrzéstől számított hat hónapon belül a helyszíni ellenőrzést megismétli.

(9) A 20. § (7) bekezdés b) pontjának alkalmazása esetén a felügyelőség – az üzemeltető által benyújtott adatok alapján – legalább évente értékeli a kibocsátások ellenőrzésének eredményeit annak biztosítása érdekében, hogy a normál üzemeltetési feltételek melletti kibocsátások ne haladják meg az elérhető legjobb technikához kapcsolódó kibocsátási szinteket.